

Ørneklubtur til Skovsgård på Langeland

Ringmærkning af Havørneunger

Tidlig lørdag den 4. maj 2025 pakkede ti heldige Ørneklub-piger og -drengesammen med deres familier bilen og kørte mod Danmarks Naturfredningsforenings gods på Langeland. Ørneklubbørnene kom fra hele landet, fra Hjørring i nord af Jylland til København på Sjælland, og der var også nogle lokale fra Fyn. Spændingen havde været til at tage og føle på siden mandag, hvor de fik besked om, at de var blandt de ti heldige, der fik lov til at deltage i den årlige ringmærkning af havørneungerne i skoven på Skovsgård.

De skulle sammen med Kim Skelmoose fra Ringmærkningsadministrationen, Marianne og Mogens fra Danmarks Naturfredningsforening (DN) på Skovsgård, samt Michael fra Dof's Ørneklub, være med til at se, hvordan man ringmærker havørneunger.

Først fortalte Marianne om Skovsgård og de smukke omgivelser. Herefter forklarede Kim og Michael, hvad dagens program skulle indeholde. Forældrene måtte ikke gå med ned i skoven til reden, så Michael havde sat teleskoper op, så de kunne følge havørnene, mens de fløj over skoven.

Samtidig gik Ørneklubbørnene og de øvrige voksne ned for at ringmærke ørne.

Man skulle gå ad en lang vej gennem skoven til det store træ, hvor reden var placeret. Det første redetræ, som ørne brugte, da de flyttede til

skoven for 17 år siden, blev væltet i en storm. Nu er reden placeret 25 meter oppe i et bøgetræ, hvor den har været i 14 år, og den måler hele 6 meter i højden.

Kim klatrede op ad en line og nåede op til reden, hvor han fortalte, at der var hele tre unger – hvilket er mange for en havørn. De gamle havørne

holdt øje med os, og vi kunne se dem svæve over skoven. Kim puttede én unge ad gangen i en sæk og kom ned til os. Vi sad rundt om et tæppe og så på, mens Kim ringmærkede, vejede og målte ungen.

Kim puttede en unge ad gangen i en sæk og firede sig ned til os. Så sad vi rundt om et tæppe og så på mens Kim ringmærkede, vejede og målte ungen.

Han fortalte os om havørneunger og deres levemåde. Vi fik endda lov til at røre ved de bløde dun, inden ungen blev hejst op i reden igen og byttet ud med en ny unge.

Vi fandt også forskellige rester af byttedyr, som havørnene havde

fodret ungerne med – der var noget fra rådyr, hare, hornfisk og fugle. Rundt omkring reden i skoven fandt vi knoglerester og fjer, og der var endda et par dådyrgevir i skovbunden.

Havørneungerne var forskellige i størrelsen, og Kim forklarede, at det skyldes, at æggene klækker med få dages mellemrum, og at ungerne ikke altid får lige meget mad. Ungerne var mellem 35 og 45 dage gamle – den bedste alder at ringmærke dem i,

fortalte Kim. Hvis de er for unge, er benene for tynde til ringene, og hvis de er for gamle, flyver de ud af reden, når man kommer op til dem.

De ringe, Kim satte på havørneungerne, er orange øverst og blanke nederst med bogstaver og tal, hvilket viser, at de er fra Danmark. Ungerne fik numrene H139, H140 og H141.

Efter havørneungerne var blevet ringmærket, pakkede vi sammen og gik ud af skoven til parkeringspladsen, hvor Ørneklubbens forældre havde stået og holdt øje med

forældreørnene, der kredsede over skoven, eller gået rundt og set alle de fantastiske oplevelser, man kan få på Skovsgård.

Så blev der tid til, at I kunne spørge Kim om alle mulige ting om ørne og andre rovfugle. Der kom rigtig mange gode spørgsmål fra Ørneklubbens børn og deres forældre. Imens fik børnene en Ørneklubbetatoering – for det skal man jo have, når man har været med til at ringmærke havørne, den største ørn i Danmark.

Til sidst er der kun at sige tak for en dejlig tur og et godt besøg. Men husk, når I til efteråret ser en ung havørn, kan det være en af “jeres” unger, der er på vej forbi.

Marianne, Mogens, Kim og Michael vil gerne takke alle Ørneklubbens børn og forældre for jeres vigtige indsats for naturen og vores havørne.

— Tak fordi I vil hjælpe jeres børn med at blive klogere på naturen – det er vigtigt for vores fremtid.

Foto: Marianne/Mogens og Kim

